REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: PR-1345/2025-21

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužitelja Krešimira Debanića, Završje I. odvojak 16, Zagreb, OIB: 67685637634, zastupan po punomoćniku Ivi Pletikosi, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Ulica grada Vukovara 282, Zagreb, OIB: 22694857747, zastupan po punomoćniku Ivani Grgić Zovko, odvjetnici iz Zagreba, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 5. studenoga 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 19. studenog 2026.

presudio je

I./ Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Ulica grada Vukovara 282, Zagreb, OIB: 22694857747, da isplati tužitelju Krešimiru Debaniću, Završje I. odvojak 16, Zagreb, OIB: 67685637634, iznos od 2.228,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od 30. listopada 2024. do isplate, kao i parnični trošak u iznosu od 798,75 eura sa zateznim kamatama tekućim od 19. studenog 2026. do isplate, sve prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Krešimiau Debanića, Završje I. odvojak 16, Zagreb, OIB: 67685637634 u dijelu kojim zahtijeva da mu tuženik Euroherc osiguranje d.d., Ulica grada Vukovara 282, Zagreb, OIB: 22694857747 isplati iznos od 3.552,66 eura sa zateznim kamatama tekućim od 30. listopada 2024. do isplate, prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III./ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je kao zaposlenik trgovačkog društva Tehnikagradnja d.o.o. dana 6. travnja 2024. doživio ozljedu na radu na način da je za vrijeme rada, prilikom ulaska u kabinu kamiona, pao na tlo, udario laktom o tlo, prilikom čega mu je pukla kost

u laktu lijeve ruke. U opisanoj nezgodi je zadobio tjelesne ozljede pobliže opisane u medicinskoj dokumentaciji. Odgovornost tuženika za naknadu štete proizlazi iz odredbe čl. 7. st. 3. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23, dalje u tekstu: ZOR), prema kojoj je poslodavac dužan osigurati radniku uvjete za rad na siguran način i na način koji ne ugrožava zdravlje radnika. Isto tako, prema odredbi čl. 111. st. 1. ZOR-a, ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava, dok prema odredbi čl. 25. Zakona o zaštiti na radu (NN 71/14, 118/14, 154/14 , 94/18, 96/18) odgovora radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti). Tužitelj je u navedenoj nezgodi zadobio ozljede u vidu stanja šoka i pretrpljenog intenzivnog straha u trenutku samog povređivanja te potom i kasnijeg straha koji je bio jak i dugotrajan, trpio je jake i dugotrajne fizičke bolove koje osjeća i danas te mu je za vrijeme oporavka i liječenja bila potrebna tuđa pomoć i njega. Tužitelj je bio nesposoban za rad od 6. travnja 2024.g. do 20. rujna 2024.g. te je isti bio upućen na fizikalnu terapiju na koju je redovito odlazio kako bi ubrzao svoj oporavak. Tužitelj ističe kako je po zanimanju vozač teretnih vozila i kamiona te da je to jedini posao koji voli i želi raditi ali i jedini koji zna dobro raditi, a koji posao zbog pretrpljene ozljede na radu sada obavlja uz povećane napore te analogno tome Tužitelj ističe da su kao posljedica štetnog događaja njegove radne ali i opće životne aktivnosti bitno smanjene te dodatno skreće pozornost da je posljedica bitno smanjenih radnih i općih životnih aktivnosti Tužitelja, duševna bol koju Tužitelj zbog toga trpi, a osobito kada se u obzir uzme činjenica da je osoba mlađe životne dobi. Ističe da je s tuženikom pokušao spor riješiti mirnim putem izvan suda te da mu je tuženik na ime naknade štete isplatio nesporni dio u iznosu od 1.072,00 EUR. Slijedom navedenog, tužbenim zahtjevom preciziranim u podnesku od 13.7.2026. zahtijeva ukupni iznos od 5.780,66 EUR i to na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti po slijedećim kriterijima: za fizičke boli 2.730,66 EUR, za strah 1.650,00 EUR, za duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti 800,00 EUR, te za tuđu pomoć i njegu 600,00 EUR**,** kao i parnični trošak, sve sa pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je nesporno da je poslodavac tužitelja Tehnikagradnja d.o.o. imao sa tuženikom sklopljenu policu osiguranja sa proširenim pokrićem odgovornost prema djelatnicima br. 804361051. Tuženik ističe prigovor sudoprinosa samog tužitelja nastanku štetnog događaja iz razloga jer prilikom penjanja u kabinu kamiona nije upotrijebio dužnu pažnju i obratio pozornost na stepenicu na koju se penje prilikom ulaska u kabinu kamiona. Naime, od tužitelja, kao profesionalnog vozača očekuje se da primjeni dužnu pažnju prilikom ulaska u kamion, u kojem slučaju se ne bi spotaknuo te do navedenog pada (ozljeđivanja) ne bi došlo. Iako nije izričito određeno na koji način se treba penjati u kabinu kamiona tužitelj nije oslobođen obveze da postupka pažljivo tj. da upotrijebi pažnju prosječnog čovjeka prilikom ulaska u kabinu kamiona koja se uzima kao kriterij za ocjenu odgovornosti. Slijedom navedenog proizlazi da je tužitelj doprinio nastavku štetnog događaja u omjeru od 50% čime je tuženik u skladu sa svojom odgovornosti i isplatio tužitelju nesporan iznos naknade cjelokupne štete u visini od 1.072,00 eura. Tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva preko nesporno isplaćenog iznosa. Tuženik osporava tijek zatraženih zateznih kamata. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška tuženiku sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Prijavu o ozljedi na radu, medicinsku dokumentaciju za koju je na ročištu 18.3.2026. utvrđeno da je istovjetna izvorniku, Odštetni zahtjev, očitovanje tuženika na isti i prijedlog sporazuma, prigovor oštećenika, sudsku praksu, te ostalu dokumentaciju u spisu, saslušan je tužitelj, te svjedoci Mara

Krasniqii, Vjekoslav Matanović i Igor Lusavec, te je provedeno medicinsko vještačenje po vještaku dr. Božidaru Šebečiću.

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05,2/07,84/08,96/08,23/08, 57/11, 25/13, 70/19 i 80/22 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

5. Predmet ovog postupak je zahtjev tužitelja za naknadu štete nastalu na radu u štetnom događaju dana 6. travnja 2024.

6. Među strankama nije sporna pasivna legitimacija tuženika budući je nesporno da je poslodavac tužitelja Tehnikagradnja d.o.o. imao sa tuženikom sklopljenu policu osiguranja sa proširenim pokrićem odgovornost prema djelatnicima br. 804361051, nastanak štetnog događaja, te da je tuženik tužitelju na ime neimovinske štete za povredu prava osobnosti platio iznos od 1.072,00 eura.

7. Sporna je odgovornost tuženika, budući tuženik ističe da je tužitelj pridonio nastanku štete sa 50%, te visina štete.

8. Iz prijave o ozljedi na radu, koju je sud prihvatio kao mjerodavnu i vjerodostojnu, sud je utvrdio da je dana 6. travnja 2024. između 6,00-6,59 sati tijekom redovnog radnog vremena na mjestu gdje je obavljao rad tužitelj prilikom ulaska u kabinu kamiona, spotaknuo se i pao na tlo uslijed čega je zadobio ozljedu na radu. Također, iz iste proizlazi da je tužitelj koristio osobna zaštitna sredstva, da je tužitelj osposobljen za rad na siguran način, te su primijenjena osnovna i posebna pravila zaštite na radu.

9. Tužitelj Krešimir Debanić je u svom iskazu naveo da u Tehnikagradnja d.o.o. radi 5 godina kao vozač kamiona. Toga dana nakon što je preuzeo otpremnice za materijal koji je prenosio na određenu mu lokaciju, krenuo je prema svom kamionu koji vozi. Nalazili su se u krugu firme, bilo je negdje oko 6 sati ujutro. Otvorio je vrata od kabine kamiona, uhvatio se za ručke koje se nalaze na lijevoj i desnoj strani u odnosu na vrata te se započeo penjati po stepenicama. Njegov kamion je nešto veći pa ima 4 stepenice, te njegov kamion ima plastična gazišta, dok neki drugi kamioni imaju željezna gazišta na stepenicama. Radi se o čvrstoj plastici koja ima protuklizni grip. Misli da je bio na drugoj ili trećoj stepenici, poskliznuo se na jednu od noga i pao leđima na pod. Penjanje se obavlja na način kao da se penjete na ljestve, na svakoj stepenici se nalazi jedna noga i sa strane se držite za držače za ručke koji su pričvršćeni za kabinu. Radilo se o sekundama i kada je pao nije uopće shvatio što se desilo. Nakon pada prvih par sekundi nije se mogao pomaknuti, a kako je pao na leđa, mislio je da mu je stradala kralješnica. Ležao je na podu i u jednom trenutku je došao kolega Vjekoslav Matanović, te ga je htio odmah dići ali se nije usudio pomicati zbog načina na koji je pao. Na kraju ga je Matanović digao i posjeo na neke betonske kocke. Tada je slomio lijevu ruku. Navodi da zadužuje zaštitnu opremu u vidu zaštitnih hlača, prsluka i radnih cipela te kacigu. Toga dana kao i inače imao je cijelu zasitnu opremu na sebi, osim kacige. Kada dolazi na posao u cijelosti se presvlači u radnu odjeću i obuću kada završavam skida obuću i odjeću sa sebe i oblači se u svoju civilnu odjeću i obuću. Radne cipele koje zadužuju i koje je i toga dana nosio, imaju čeličnu zaštitnu kapicu i protuklizni đon. Kacigu moraju nositi samo na gradilištu dok zaštitne cipele ovisno o djelatniku ali svi obavezno moraju ih imati na gradilištu i on ih koristi uvijek pa tako i toga dana. Kod poslodavca je prošao zaštitnu obuku na radu. Ne postoje posebna pisana pravila načina ulaska u kamion.

Radi se o rutinskom postupanju koje vozač radi svakodnevno. Nakon pada kolege du ga odvezli na hitnu u Draškovićevu. Prilikom ulaska u kamion primijenio je dužnu pažnju, što znači da se je normalno penjao u kamion, te se nije žurio ili trčao, te smatra da tako treba raditi svaki put. Ni dan prije ni toga dana nije konzumirao alkohol niti opojna sredstva. Ruka mu se nije u potpunosti oporavila te trpi i dalje određene bolove. Osim kamiona, vozi osobni auto i motocikl. Zbog ozljede ruke otežano vozi motocikl zbog čega je smanjio i korištenje istog. Nakon štetnog događaja bio je na bolovanju 6 mjeseci. Prilikom penjanja se držao sa obje ruke za bočne držače, svakom rukom za jedan držač. Ne sjeća se da li je prilikom penjanja gledao točno u stepenice ili ravno. Nije primio nikakvu posebnu naknadu niti od svog poslodavca niti od drugog osiguranja s osnova ovog štetnog događaja, osim naravno nesporno isplaćenog iznosa koji je već naveden u ovom postupku.

10. Svjedok Mara Krasniqii je izjavila da je ona direktorica u Tehnikagradnja d.o.o.. Tužitelj radi na radnom mjestu vozača kamiona. Ne sjeća se samog dana kada se zbio štetni događaj niti je neposredni očevidac štetnog događaja. Obaviještena je da je tužitelj pao na način da se okliznuo kad se penjao u kamion na stepenicu kamiona. Imaju stručnjaka zaštite na radu koji ju je izvijestio da je tužitelj pao, da je toga dana imao zaštitna sredstva. Što se tiče osobnih zaštitnih sredstava koje tužitelj kao vozač kamiona zadužuje, to su prsluk i najvažnije radne cipele, a radi se o cipelama s gumenim protukliznim džonom i imaju zaštitnu metalnu kapicu. Tužitelj je imao tu opremu kada mu se desio štetni događaj. Svi radnici to moraju imati jer u protivnom bi inspekcija protiv njih pokrenula postupak. Povodom štetnog događaja nije utvrđen bilo kakav propust na strani poslodavca. Ozlijede na radu ovog tipa se i inače događaju.

11. Svjedok Vjekoslav Matanović je izjavio da je zaposlen u Tehnikagradnja d.o.o. 3 godine kao vozač kamiona, te su tužitelj i on kolege. Tužitelj i on su se toga dana nalazili u okrugu Tehnikagradnje. Kamioni koje voze tužitelj i on su bili natovareni i oni su išli po papire vezane za teret koji prenose. Tužitelj i on voze istu vrstu kamiona, s time da je tužiteljev nešto veći. Preuzeli su papire i tužitelj je išao ispred njega. Kad su se razišli, ušao je u svoj kamion i čekao da tužitelj krene obzirom da je njegov kamion bio parkiran ispred njegovog. Kako tužiteljev kamion nije kretao, on je sa kamionom krenuo ulijevo kako bi vidio zašto kamion ispred njega stoji i u tom trenutku je tužitelja vidio na podu pored kamiona u ravnini kabine. Izašao je van i došao do tužitelja koji je ležao na podu i držao se za ruku i nije mogao ustati. Pomogao mu je da se ustane i da sjedne. Tužitelj mu je rekao da je u redu ali da ga jako boli ruka. Nakon toga su još došli i drugi kolege, među njima i Igor Lusavec te su zvali voditelja smjene, a nakon što je voditelj došao, on je otišao dalje raditi. Sjeća se da je tužitelja boljela lijeva ruka. Navodi da radne zadatke dodjeljuje voditelj bilo na dnevnoj bazi bilo kroz nekoliko dana, ukoliko ga voditelj ne nazove za taj dan, on nastavlja obavljati posao za koji je zadužen prethodnog dana. Navodi da je obučen za rad na siguran način kod svog poslodavca. Što se tiče zaštitne opreme vozači kamiona su zaduživali radne cipele, reflektirajući prsluk i kacigu. Svu zaštitnu opremu su dužni nositi kada su u krugu gradilišta ali ne dok voze. Što se tiče cipela ističe da su dužni iste nositi samo u krugu gradilišta, a ne i kada voze kamion. Ne sjeća se koju je obuću tužitelj imao na dan kada mu se desio ovaj događaj. Sam pad tužitelja nije vidio. Za obvezu nošenja zaštitne opreme isključivo u krugu gradilišta rekla im je osoba koja provodi zaštitu na radu u Tehnikagradnja d.o.o. Damira Antonića prilikom predavanja vezano za zaštitu na radu.

12. Svjedok Igor Lusavec je izjavio da radi kao vozač kamiona u Tehnikagradnja d.o.o. Nije bio neposredni očevidac ozlijede. Nalazio se 15-ak metara od tužiteljevog kamiona. Tužitelja je vidio tek u trenutku kada se pored njega nalazio Vjekoslav Matanovič a

tužitelj je zapomagao da ga boli. Vozi sličan kamion kao tužitelj. Radi se o kamionu MAN koji ima tri stepenice za ulazak u kabinu. Radi se o metalnim stepenicama koje imaju metalni grip. Kao vozači zadužuju prsluk, radne hlače, radne cipele i kacigu, s time da kacigu moraju koristiti samo na gradilištu ali ne dok su u kamionu. Radne cipele imaju željeznu kapicu i gumeni đon te iste moraju nositi i kada su u kamionu i kada su na gradilištu. Obučen je za rad na siguran način kod svog poslodavca.

13. Sud je prvenstveno prihvatio kao istinit iskaz tužitelja budući je jasan, logičan i detaljan te je suglasan sa ostalim izvedenim dokazima, dok saslušani svjedoci nisu neposredni očevici događaja pa je sud iste prihvatio kao istinite u dijelu u kojem su suglasni sa iskazom tužitelja.

14. Ocjenom izvedenih dokaza, ovaj sud je utvrdio:
- da je tužitelj bio zaposlen kao vozač kamiona kod Tehnikagradnja d.o.o.,
- da je tužitelj dana 6. travnja 2024. oko 6 sati, nakon što je preuzeo otpremnice za teret koji prevozi, krenuo prema svom kamionu koji vozi, otvorio je vrata od kabine kamiona, uhvatio se za ručke koje se nalaze na lijevoj i desnoj strani u odnosu na vrata, te se je počeo penjati po stepenicama,
- da se je prilikom penjanja držao sa obje ruke za bočne držače, svakom rukom za jedan držač.
- da njegov kamion ima 4 stepenice koje imaju plastična gazišta sa protukliznim gripom,
- da je prilikom penjanja bio na drugoj ili trećoj stepenici, te se poskliznuo na jednu od noga i pao leđima na pod, te je slomio lijevu ruku,
- da je toga dana tužitelj na sebi imao zaduženu zaštitnu opremu i to zaštitne hlače, prsluk i radne cipele sa čeličnom zaštitnom kapicom i protukliznim đonom, a nije imao kacigu jer istu moraju nositi samo na gradilištu,
- da je tužitelj bio osposobljen za rad na siguran način,
- da kod poslodavca ne postoje posebna pisana pravila o načinu ulaska u kamion, već se radi o rutinskom postupanju koje vozač radi svakodnevno, te se penjanje obavlja na način kao da se penje na ljestve, na svakoj stepenici se nalazi jedna noga i sa strane se drži za držače za ručke koji su pričvršćeni za kabinu,
- da se je tužitelj normalno penjao u kamion, te se nije žurio ili trčao,
- da toga dana, a niti dan prije nije konzumirao alkohol niti opojna sredstva.

15. Dakle, tužitelj je u toku redovnog radnog vremena na mjestu gdje je obavljao rad, penjao se po stepenicama u kabinu svog kamiona kojim je prevozi teret, te se poskliznuo na stepenici od kamiona i pao na pod, te je ozlijedio lijevu ruku.

16. Stoga, tuženik odgovara tužitelju po pravilima o objektivnoj odgovornosti imajući pri tome u vidu odredbu čl. 111. st. 1. Zakona o radu, dalje: ZR (Narodne novine broj: 93/14) kojom je propisano ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava, kao i odredbu čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu, dalje: ZZR (Narodne novine broj: 71/14) kojom je propisano da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Prema čl. 25. st. 2. ZZR poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti, ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

17. Kako je tužitelj ozlijeđen u radno vrijeme i na mjestu rada prilikom ulaska u kabinu kamiona kada se penjao po stepenicama, pri čemu se poskliznuo i pao, te je ozlijedio lijevu ruku, to valja zaključiti da u konkretnom slučaju postoji uzročno posljedična veza između rada tužitelja i ozljede tužitelja, slijedom čega proizlazi odgovornost poslodavca za svoga radnika odnosno tuženika kao osiguravatelja poslodavca sukladno čl. 964. i čl. 965. ZOO-a.

18. Nadalje,, ovaj sud je utvrdio da je poslodavac tužitelja kao svog radnika osposobio za rad na siguran način, omogućio mu je potrebnu zaštitnu opremu koju je tužitelj i nosio u vrijeme štetnog događaja, a između ostalog i radne cipele sa čeličnom zaštitnom kapicom i protukliznim đonom, da stepenice kamiona imaju plastična gazišta sa protukliznim gripom, te kod poslodavca ne postoje posebna pisana pravila o načinu ulaska u kamion, već se radi o rutinskom postupanju koje vozač radi svakodnevno, te se penjanje obavlja na način kao da se penje na ljestve, na svakoj stepenici se nalazi jedna noga i sa strane se drži za držače za ručke koji su pričvršćeni za kabinu. Stoga ovaj sud smatra da je poslodavac tužitelju kao svom radniku osigurao obavljanje rada na siguran način.

19. Što se tiče postupanja tužitelja, ovaj sud je utvrdio da ovakvo penjanje predstavlja rutinsko postupanje koje vozač radi svakodnevno, da se je tužitelj pri penjanju po stepenicama sa obje ruke držao za bočne držače, da se je normalno penjao i nije se žurio ni trčao, te je nosio potrebnu zaštitnu opremu, osobito radne cipele sa čeličnom zaštitnom kapicom i protukliznim đonom.

20. Međutim, imajući u vidu da ovakvo penjanje u kabinu kamiona predstavlja rutinsko svakodnevno postupanje tužitelja, da predmetne stepenice imaju protuklizni grip, da je tužitelj imao radne cipele sa protukliznim đonom i da se je tužitelj sa obje ruke držao za držače, te je unatoč svemu tome, poskliznuo se i pao, to ovaj sud smatra da tužitelj pri penjanju nije upotrijebio dužnu pažnju koji bi upotrijebio svaki prosječan čovjek odnosno tužitelj se nije dovoljno oprezno penjao i nije se dovoljno čvrsto držao za držače, pa je stoga po ocjeni ovog suda tužitelj takvim postupanjem pridonio nastanku štete sa 10 % sukladno odredbi čl.1067. ZOO-a i čl. 25. st. 2. ZZR.

21. Ovaj sud je odbio prijedlog tuženika za provođenjem vještačenja po vještaku zaštite na radu uz očevid na mjestu događaja na okolnost da li su bili osigurani sigurni uvjeti rada, da li je poslodavac poduzeo sve potrebne radnje zaštite na radu, da li je tužitelja osposobio za rad na siguran način, da li je radni zadatak obavljao sukladno pravilima zaštite na adu, uputama poslodavca ili je radio na nepravilan i neuobičajen način, uzroka ozljede i nemogućnosti izbjegavanja iste. Naime, kako su sve navedene činjenice već utvrđene naprijed izvedenim dokazima, a u konkretnom slučaju se ne radi o specifičnom radnom zadatku za utvrđivanje kojeg bi bila potrebna posebna stručna znanja vještaka zaštite na radu, to je ovaj sud odbio ovaj dokazni prijedlog kao nepotreban, jer je isti bio usmjeren isključivo na odugovlačenje s postupkom.

22. Radi utvrđivanja osnove i visine štete, sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju (za koju je na ročištu 18.3.2026. utvrđeno da je istovjetna izvorniku, te je provedeno medicinsko vještačenje. Vještak dr. Božidar Šebečić u svom nalazu i mišljenju navodi da je tužitelj Krešimir Debanić rođen 1975. god. dana 06.04.2024. godine stradao na radnom mjestu kada je pao kod ulaska u kamion. Zadobio je prijelom glave lijeve palčane kosti uz manji pomak ulomaka i prijelom koronoidnog nastavka lakatne kosti bez pomaka ulomaka. Liječen je imobilizacijom lakta nadlatičnom longetoma a kasnije trouglom maramom. Obavio je fizikalnu terapiju. Na bolovanju je

bio do 20.09.2024. godine. Tijekom liječenja tužitelj se pridržavao uputa liječnika. Iz priložene preslike zdravstvenog kartona proizlazi da tužitelj prije štetnog događaja nije imao ozljedu niti tegoba s lijevim laktom. Zbog zadobivenih ozljeda kod tužitelja je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu kod pregleda tužitelja, po završetku liječenja kod tužitelja su zaostali povremeni bolovi u laktu, naročito kod nošenja većeg tereta i kod promjene vremena, kretnje u laktu su terminalno ograničene, kod pokreta rotacije u laktu prisutne su krepitacije u području glave radiusa. Smanjenje životne aktivnosti iznosi 4%. Tužitelj je trpio fizičke bolove jačeg intenziteta dva dana, srednjeg intenziteta 7 dana, manjeg intenziteta 10 tjedna kumulativno. Tužitelj je trpio primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja. U nastavku liječenja trpio je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja) jačeg intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta 6 dana, manjeg intenziteta 8 tjedna kumulativno. Tuđa pomoć i njega nestručne osobe mu je bila potrebna 3 sata dnevno 4 tjedna u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna, u opsegu 1 sat dnevno 2 tjedna za pomoć kod održavanja osobne higijene u prvoj fazi liječenja, za obavljanje kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl.. Liječenje tužitelja je završeno, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo s pregledom fizijatra 20.09.2024. godine. Smatra da nije potrebno dodatno vještačenje po vještaku radiologu ili vještaku neke druge struke.

23. Nalaz i mišljenje liječnika vještaka, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju tužiteljevih tegoba, budući da je isti sačinjen stručno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije, te na isti niti stranke nisu imale primjedbi, a niti daljnjih dokaznih prijedloga u tom smjeru.

24. Sud je odbio prijedlog tuženika za izvođenjem radiološkog vještačenja jer su sve odlučne činjenice utvrđene provedenim medicinskim vještačenjem te je i vještak dr. Šebečić naveo da obzirom na sva utvrđenja nije potrebno dodatno vještačenje po vještaku radiologu ili vještaku neke druge struke. Stoga je ovaj sud ocijenio da je ovaj dokazni prijedlog usmjeren samo na odugovlačenje s postupkom.

25. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju provedenog medicinskog vještačenja, te pregledom medicinske dokumentacije i ostalih dokaza u spisu, utvrdio da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio prijelom glave lijeve palčane kosti uz manji pomak ulomaka i prijelom koronoidnog nastavka lakatne kosti bez pomaka ulomaka, a zbog zadobivenih ozljeda je trpio bolove i strah određeno vrijeme i određenog intenziteta, ima trajno smanjenje životne aktivnosti 4%. te mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega 154 sati (3 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna, u opsegu 1 sat dnevno 2 tjedna), a liječenje tužitelja je završeno, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo s pregledom fizijatra 20.09.2024.

26. Prema čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Obzirom da je utvrđeno da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, ispunjene su pretpostavke iz čl. 1100. st. 1. ZOO da se tužitelju odmjeri pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu.

27. S obzirom na ovakvo utvrđeno činjenično stanje, cijeneći intenzitet i duljinu pretrpljenih fizičkih bolova i straha, vrstu i lokalitet ozljeda te popratne tegobe kojima je tužitelj bio izložen, životnu dob tužitelja (rođen 1975. godine), stupanj smanjenja životne aktivnosti (4%), te okolnosti konkretnog slučaja, ovaj sud smatra da primjerena novčana naknada tužitelju za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznosi ukupno 3.000,00 eura, odnosno po slijedećim kriterijima: za fizičke boli 1.500,00 eura, za strah 800,00 eura i za duševne boli zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti 700,00 eura. Kako je ovaj sud utvrdio da je tužitelj doprinio nastanku štete sa 10%, to je navedeni iznos u tom omjeru valjalo umanjiti, pa naknada tužitelju za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznosi ukupno 2.700,00 eura, a kako je tuženik tužitelju po ovoj osnovi nesporno prije tužbe isplatio iznos od 1.072,00 eura (kako su to punomoćnici stranaka naveli na ročištu 5.11.2026.), to je tužitelju po ovoj osnovi valjalo dosuditi iznos od 1.628,00 eura, dok je odbije preostali iznos od 3.552,66 eura.

28. Nadalje, kako je na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od ukupno 154 sati, te je ista tužitelju pružana od strane ukućana besplatno, a po ocjeni ovog suda primjerena je cijena sata tuđe pomoći i njege 5,00 eura po satu, budući je to primjereno cijenama na tržištu (čl. 223. ZPP-a), to primjerena novčana naknada tužitelju s osnove tuđe pomoći i njege iznosi 770,00 eura sukladno čl. 1095. st. 2. ZOO, a umanjeno za tužiteljev doprinos šteti od 10% iznosi 693,00 eura, međutim, kako je tužitelj po ovoj osnovi zahtijevao iznos od 600,00 eura, to je tužitelju valjalo dosuditi iznos od 600,00 eura, koliko je zatražio, budući sud odlučuje u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva.

29. Slijedom navedenog, tužitelju je valjalo dosuditi naknadu (neimovinske i imovinske) štete u ukupnom iznosu od 2.228,00 eura, dok je odbijen preostali dio zahtjeva u iznosu od 3.552,66 eura.

30. Iako je tuženik prije provedenog medicinskog vještačenja izjavio da visina zatražene naknade za tuđu pomoć i njege kako je to zatraženo u tužbi u iznosu od 86,27 eura nije sporna, to nije sprečavalo tužitelja da poveća zahtjev po toj osnovi, a što je i učinio podneskom od 13.7.2026. tako da istim po toj osnovi zahtijeva iznos od 600,00 eura, a budući o tom dijelu zahtjeva nije pravomoćno odlučeno (npr. donošenjem djelomične presude, presude na temelju priznanja), a niti su stranke u ovom predmetu sklopile sudsku nagodbu.

31. Tužitelji u podnesku od 13.7.2026. navodi da istim precizira tužbeni zahtjev nakon što je zaprimio nalaz i mišljenje medicinskog vještaka. Tim podneskom tužitelj zahtijeva na ime naknade štete ukupni iznos od 5.780,66 eura, a upravo taj iznos je zahtijevao i u tužbi, time što je ovim podneskom smanjio zahtjev s osnova naknade štete zbog povrede prava osobnosti, a povećao zahtjev s osnova tuđe pomoći i njege, te se je tuženik protivio takvoj preinaci tužbe. Na ovaj način tužitelj zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe tj. nakon provedenog medicinskog vještačenja, zahtijeva iz iste činjenične osnove druge novčane iznose po pojedinim vidovima štete, ali zahtijeva isti iznos koji je zahtijevao i u tužbi, a sukladno čl. 191. st. 2. ZPP-a tuženik se takvoj preinaci tužbe ne može protiviti pa je istu sud dopustio.

32. Prema čl. 29. st. 1. ZOO, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Čl. 1103. ZOO određeno je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj je uz tužbu dostavio odštetni zahtjev kojeg je prije

tužbe dostavio tuženiku 30.10.2024., te je isti podnesen nakon što je završilo liječenje tužitelja i nakon što je stabilizirano njegovo zdravstveno stanje, budući je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je isto završeno 20.09.2024. Stoga je po ocjeni ovog suda osnovan zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade štete tekuće od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 30.10.2024. do isplate.

33. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. st. 1 ZPP te su troškovi odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), a prema vrijednosti postavljenog tužbenog zahtjeva. Kako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud je najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela u odnosu na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, pa je tako utvrdio da je tužitelj uspio po osnovi 100% i po visini 38%, dakle, uspio je ukupno sa 69% (100+38=138:2=69), a tuženik sa 31%, te je zatim od postotka tužitelja (koji je u većoj mjeri uspio) oduzeo postotak tuženika (koji je u manjoj mjeri uspio), što iznosi 38%, nakon čega je utvrdio iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova tužitelja (koji je u većoj mjeri uspio u parnici) koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, te je tužitelju odmjerio naknadu dijela takvih troškova u omjeru od 38%. Tako je tužitelju priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: za sastav odštetnog zahtjeva po Tbr.32 - 100 bodova, za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 100 bodova, ročište 10.2.2026., 18.3.2026. i 5.11.2026. po Tbr. 9/1 - po 100 bodova za svako, podnesak od 13.7.2026. po Tbr. 8/4 – 25 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi ukupno 1.050,00 eura, a uvećano za trošak PDV-a iznosi 1.312,50 eura. Kako je tužitelj uspio u sporu sa 38%, to trošak tužitelja iznosi 498,75 eura. Tome valja dodati trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 300,00 eura koji je bio neophodan za vođenje parnice, pa ukupni trošak tužitelja iznosi 798,75 eura. Tužitelju nije priznat trošak podneska od 1.9.2026. jer isti nije bio nužan za vođenje parnice sukladno čl. 155. ZPP-a, Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. ZOO-a i čl. 151 st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu, 19. studenog 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovog suda u roku od 15 dana.

DNA:
1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika
3. Spis

Broj zapisa: **9-30890-59310**

Kontrolni broj: **0e8da-2299a-1d7eb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.